

Nr 39

Utlåtande i anledning av väckt motion om tandvårdens inordnande i sjukförsäkringen.

I en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 96, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Holmberg m. fl.* hemställt, »att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag snarast för att inordna även tandvården i sjukförsäkringen».

Beträffande de skäl motionärerna anfört till stöd för sitt yrkande får utskottet, i den mån redogörelse härför icke lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Gällande bestämmelser

Enligt 14 § andra stycket *sjukförsäkringslagen* gäller att lagens regler om ersättning för utgifter för läkarvård även skall avse utgifter för vissa slag av tandläkarvård, nämligen sådan behandling, som angives i en av Konungen fastställd förteckning och som meddelas vid centraltandpoliklinik, tandläkarhögskola eller allmänt sjukhus. Enligt nämnda förteckning utgår ersättning enligt vad nu sagts vid tandläkarvård avseende tand- och käkkirurgi, käkortopedi, käkprotetik samt annan behandling av käkskada av svårare beskaffenhet samt för viss rådfrågning och undersökning.

Tidigare behandling av förevarande fråga

I propositionen angående de nu gällande bestämmelserna, *proposition nr 178* till 1953 års riksdag, uttalade *föredragande departementschefen* att det av ekonomiska och andra skäl ej var möjligt att då slutligt lösa tandvårdsfrågan i stort.

Vid 1956 års riksdag väcktes i motioner (I: 388 och II: 280) yrkanden med samma innebörd som förevarande motionsyrkande. Motionerna behandlades av *andra lagutskottet*, som i ärendet inhämtade yttranden från medicinalstyrelsen och riksförsäkringsanstalten. I båda yttrandena avstyrktes bifall till motionerna. Medicinalstyrelsen erinrade därvid om pågående starka utbyggnad av folktandvården. Riksförsäkringsanstalten framhöll bl. a., att ett inordnande i sjukförsäkringen av ersättning för »enkla tandlagningar» syntes av både ekonomiska och andra skäl icke vara

tillrådligt. I sitt av riksdagen godkända utlåtande (nr 56) anförde utskottet bl. a., att med hänsyn till att ersättning för tandvård var en nyhet inom sjukförsäkringen och till att erfarenheterna därav ännu var mycket begränsade samt med beaktande av den pågående utbyggnaden av folktandvården det saknades anledning att till prövning upptaga frågan om att utsträcka möjligheterna till ersättning för tandvård. Utskottet förklarade sig vidare helt ansluta sig till riksförsäkringsanstaltens mening att ett inordnande i försäkringen av »enklare tandlagningar» av ekonomiska och andra skäl icke syntes vara tillrådligt.

Propositionen nr 75 till årets riksdag

I proposition nr 75 till årets riksdag, vilken avser ändringar i folkpensoeringslagen m. m., behandlar *föredragande departementschefen, statsrådet Nilsson*, frågan om socialförsäkringens samordning och komplettering. Härvid framhåller han, att tidpunkten nu synes synnerligen lämpad för en översyn i samordningens och kompletteringens tecken. Vägledande för en sådan översyn bör vara bl. a. att luckor och brister i försäkringsskyddet bör fyllas, om de motsvaras av angelägna behov. I fortsättningen framhålles bl. a., att även de frågor som sammanhänger med ersättning för sjukvård m. m. vid sjukdom och invaliditet måste uppmärksammas vid översynen.

Utskottet

I föreliggande motion begäres, att den allmänna sjukförsäkringen skall utvidgas till att omfatta alla former av tandvård. För närvarande ersättes sådan vård endast i mycket begränsad utsträckning, nämligen då vården meddelats vid centraltandpoliklinik, tandläkarhögskola eller allmänt sjukhus samt avsett vissa angivna, mera komplicerade behandlingsformer.

Riksdagen har tidigare tagit ställning till yrkanden av liknande innebörd som i föreliggande motion. I sitt av riksdagen godkända utlåtande i nämnda fråga, nr 56 år 1956, hänvisade andra lagutskottet bl. a. till ett av medicinalstyrelsen i ärendet avgivet yttrande, vari styrelsen erinrade om att folktandvården var under stark utbyggnad samt att vidgade möjligheter till nedbringande av den enskildes kostnader för tandvård därigenom skulle uppstå. Styrelsen fann mot bakgrunden härav att anledning saknades att utvidga ersättningsmöjligheterna för tandvård, i synnerhet som ersättning för sådan vård i Sverige var en nyhet och tillräcklig erfarenhet därav icke vunnits. Vidare förklarade sig utskottet dela en av riksförsäkringsanstalten i remissyttrande i ärendet uttalad uppfattning, att ett inordnande i sjukförsäkringen av »enklare tandlagningar» av både ekonomiska och andra skäl icke syntes tillrådligt.

Under hänvisning till vad sålunda tidigare anförts i ämnet får utskottet hemställa,

att förevarande motion, II: 96, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 5 maj 1960

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Strand, Nils Elowsson, Axel Svensson, fru Carlqvist, fru Svenson, herrar Åkesson, Kaijser och Edström;

från andra kammaren: fröken Wetterström, herr Odhe, fröken Sandell, fru Eriksson i Ängelholm, herrar Gustavsson i Alvesta, Svensson i Kungälv, Königson och Anderson i Sundsvall.
